

Polityka ochrony dzieci przed krzywdzeniem

Zespołu Szkół i Placówek Oświatowych w Horyńcu Zdroju

Preambuła

Zasadą nadrzędną, generującą wszelkie działania podejmowane przez pracowników Zespołu Szkół i Placówek Oświatowych w Horyńcu Zdroju jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Pracownik zespołu szkół traktuje dziecko z należnym mu szacunkiem, uwzględniając jego potrzeby. Stosowanie przez pracownika wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie jest niedopuszczalne. Pracownik zespołu szkół, realizując te cele, działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych zespołu szkół oraz swoich kompetencji.

Rozdział I

Wyjaśnienie terminów

1. Pracownikiem Zespołu Szkół i Placówek Oświatowych w Horyńcu Zdroju zwanego dalej zespołem szkół, w skład którego wchodzi Szkoła Podstawowa im. Marszałka Józefa Piłsudskiego i Przedszkole Promyki Róztocza w Horyńcu jest osoba zatrudniona na podstawie mianowania, umowy o pracę, umowy o dzieło lub umowy zlecenia, a także praktykant, stażysta czy wolontariusz.
2. Dzieckiem jest każda osoba przebywająca w zespole szkół poczynając od 2 roku życia, aż do ukończenia ósmej klasy szkoły podstawowej.
3. Opiekunem dziecka jest osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego rodzic lub opiekun prawny lub inna osoba uprawniona do reprezentacji na podstawie przepisów szczegółowych lub orzeczenia sądu. W myśl niniejszego dokumentu opiekunem jest również rodzic zastępczy.
4. Zgoda rodzica dziecka oznacza zgodę co najmniej jednego z rodziców dziecka. Jednak w przypadku braku porozumienia między rodzicami dziecka należy poinformować rodziców o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinny.
5. Przez krzywdzenie dziecka należy rozumieć popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym pracownika zespołu szkół lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie.
6. Osoba odpowiedzialna za Internet to wyznaczony przez dyrektora zespołu szkół pracownik, sprawujący nadzór nad korzystaniem z internetu przez dzieci na terenie zespołu szkół oraz nad bezpieczeństwem dzieci w internecie.
7. Osoba odpowiedzialna za *Politykę ochrony dzieci przed krzywdzeniem* to wyznaczony przez dyrektora zespołu szkół pracownik sprawujący nadzór nad realizacją *Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem* w placówce.
8. Dane osobowe dziecka to wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka.

Rozdział II

Zasady bezpiecznej rekrutacji personelu

1. Dyrektor zespołu dokłada wszelkich starań, by zatrudniać pracowników posiadających niezbędne kwalifikacje i kompetencje do wykonywanej pracy.
2. Każdy kandydat na pracownika przedstawia CV.
3. Już podczas rozmowy kwalifikacyjnej dyrektor informuje kandydata o obowiązującej w zespole Polityce ochrony dzieci, co kandydat potwierdza podpisem.
4. Przed przystąpieniem do pracy/praktyki wybrany kandydat/praktykant, oprócz innych wymaganych przepisami prawa dokumentów, składa oświadczenie dotyczące niekaralności za przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności oraz przestępstwa na szkodę małoletniego, oraz o toczących się względem niego postępowaniach karnych. Dyrektor dokonuje sprawdzenia praktykanta w Rejestrze Przestępstw na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym.
5. Pracownik przed ostatecznym zawarciem umowy o pracę przedkłada zaświadczenie z Krajowego Rejestru Karnego o niekaralności, a dyrektor zespołu dokonuje sprawdzenia pracownika, czy dane tej osoby są zamieszczone w Rejestrze Przestępstw na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym.

Rozdział III

Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

1. Pracownicy zespołu szkół posiadają niezbędną wiedzę na temat czynników ryzyka i symptomów krzywdzenia dzieci, w ramach wykonywanych obowiązków zwracają na nie uwagę.
2. Pracownicy znają i stosują zasady bezpiecznych relacji personel–dziecko i dziecko–dziecko ustalone w zespole szkół.
3. W przypadku zidentyfikowania czynników ryzyka pracownicy zespołu szkół podejmują rozmowę z rodzicami lub prawnymi opiekunami, przekazując informacje na temat dostępnej oferty wsparcia i motywując ich do szukania dla siebie pomocy w Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej lub ośrodku leczenia uzależnień, czy innych ośrodkach wsparcia dostępnych na terenie gminy i poza nią.
4. Pracownicy monitorują sytuację i dobrostan dziecka poprzez obserwację, rozmowy z dzieckiem, rodzicami oraz instytucjami wspomagającymi ochronę dziecka.

Rozdział IV

Czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia dzieci

Rozpoznanie symptomów krzywdzenia dzieci jest kluczowe dla zapewnienia bezpieczeństwa uczniom. Warto zauważyć, że każdy z tych symptomów sam w sobie nie musi oznaczać krzywdzenia dziecka, ale ich obecność może wskazywać na konieczność dalszego zbadania sytuacji i interwencji. Potencjalne symptomy, które mogą wskazywać na krzywdzenie dzieci:

1. Fizyczne obrażenia

Rozpoznanie fizycznych obrażeń związanych z krzywdzeniem dzieci wymaga czujności ze strony nauczycieli, personelu szkolnego i innych dorosłych, którzy spędzają czas z uczniami. Wskazówki, które mogą pomóc w rozpoznawaniu fizycznych obrażeń:

- Nieuzasadnione siniaki, otarcia, zadrapania lub złamania.
- Częste przychodzenie do szkoły z widocznymi urazami.
- Zmiany w zachowaniu związane z bólem fizycznym.
- Regularne noszenie długich rękawów lub długich spodni, nawet w ciepłe dni, co może sugerować próby ukrywania obrażeń.
- Autoagresja (samookaleczenia, czyli celowe zadawanie sobie obrażeń fizycznych jako sposób radzenia sobie ze stresem).
- Występowanie takich zachowań jak wrywanie włosów, zadrapania czy inne formy autoagresji.

2. Zmiany w zachowaniu

Zmiany w zachowaniu ucznia w szkole podstawowej mogą być istotnym wskaźnikiem możliwego krzywdzenia. Zmiany, na które warto zwrócić uwagę:

- Nagła zmiana w zachowaniu dziecka, agresja wobec rówieśników lub dorosłych.
- Nadmierne wycofanie się, unikanie kontaktu wzrokowego, trudności w nawiązywaniu relacji z innymi, trudności w utrzymywaniu przyjaźni.
- Niska samoocena, wyrażanie negatywnego obrazu siebie, utrata wiary w swoje umiejętności.
- Unikanie sytuacji, które wcześniej sprawiały radość.
- Unikanie udziału w szkolnych zajęciach dodatkowych czy imprezach.
- Nadmierna uległość lub opieszałość.
- Zmiany w mowie i języku ciała, zmiana tonu głosu, np. staje się cichszy lub bardziej agresywny.

- Ogólna utrata inicjatywy i energii.
- Stałe dostosowywanie się do oczekiwań innych, nawet jeśli jest to dla dziecka niewłaściwe.
- Zaangażowanie się w niebezpieczne zachowania, takie jak samookaleczenia, zadawanie sobie obrażeń fizycznych.
- Ryzykowne działania bez zwykłego zastanowienia się nad konsekwencjami.

3.Problemy emocjonalne

Potencjalne problemy emocjonalne, z którymi dzieci mogą się borykać w związku z sytuacją krzywdzenia:

- Depresja, smutek, płaczliwość, bezradność i brak radości z codziennych aktywności.
- Niskie poczucie własnej wartości, brak pewności siebie.
- Reakcje agresywne wobec rówieśników lub dorosłych, trudności w kontrolowaniu impulsów.
- Lęk i niepokój, trudności w radzeniu sobie z sytuacjami społecznymi i uczestnictwie w zajęciach.
- Problemy z emocjonalną regulacją, trudności w kontrolowaniu emocji.
- Nagłe i intensywne zmiany nastroju.
- Brak zaufania do innych.

4.Problemy zdrowotne

Dzieci doświadczające krzywdzenia mogą odczuwać różnorodne problemy zdrowotne, zarówno fizyczne, jak i psychiczne. Mogą one występować w różnym stopniu intensywności i z różną częstotliwością u różnych dzieci doświadczających dyskryminacji. Potencjalne problemy zdrowotne, które mogą występować u dzieci krzywdzonych:

- Możliwość przewlekłych dolegliwości bólowych związanych z obrażeniami.
- Zaburzenia snu (bezsenna noc, koszmary nocne, trudności w zasypianiu wynikające z traumy i stresu związanego z sytuacją krzywdzenia).
- Nadmierna senność w ciągu dnia, zmęczenie, powodu stałego napięcia emocjonalnego i braku głębokiego snu w nocy.
- Zaburzenia odżywiania (utrata apetytu lub nadmierne jedzenie jako sposób radzenia sobie z trudnościami emocjonalnymi, ryzyko rozwoju zaburzeń jedzenia, takich jak anoreksja czy bulimia).
- Nagłe zmiany w preferencjach żywieniowych.
- Unikanie posiłków w środowisku szkolnym.

- Zaburzenia psychiczne (depresja, lęki, zaburzenia emocjonalne związane z doświadczeniem krzywdzenia).
- Problemy psychosomatyczne (objawy fizyczne wynikające bezpośrednio z trudnych przeżyć emocjonalnych, np. bóle głowy, bóle brzucha, wymioty, bez widocznej przyczyny medycznej).
- Problemy z układem immunologicznym (obniżona odporność związana ze stresem i chronicznym napięciem emocjonalnym, wzrost podatności na infekcje i choroby).
- Zaburzenia wzrostu i rozwoju (opóźnienia w rozwoju fizycznym i psychicznym spowodowane trudnościami emocjonalnymi i psychologicznymi).

5. Trudności w szkole:

Trudności szkolne mogą przejawiać się różnorodnie:

- Nadmierna lękliwość, niepokój lub nieuzasadniony strach przed pójściem do szkoły.
- Brak zaangażowania w szkolne życie społeczne.
- Trudności w koncentracji i utrzymaniu uwagi na lekcji, problemy z pamięcią.
- Zwiększona podatność na rozproszenie myśli.
- Problemy z zapamiętywaniem i analizowaniem treści edukacyjnych.
- Trudności w nawiązywaniu zdrowych relacji z rówieśnikami i nauczycielami.
- Wykazywanie nieprzystosowania do szkolnych zasad i norm, buntownicze zachowania co prowadzi do konfliktów z nauczycielami i innymi uczniami.
- Nadmierne podenerwowanie, trudności w utrzymaniu spokoju w klasie.
- Utrata zainteresowania nauką i aktywnym uczestniczeniu w zajęciach.
- Brak motywacji do zdobywania wiedzy i rozwijania umiejętności.
- Zwiększona absencja w szkole z powodów zdrowotnych czy emocjonalnych.
- Problemy z realizacją domowych zadań czy nauką przed sprawdzianem.
- Brak zaangażowania w szkolne życie społeczne.

6. Zmiany w ekspresji artystycznej:

Zrozumienie zmian w ekspresji artystycznej ucznia krzywdzonego może stanowić ważne źródło informacji. Umiejętne obserwowanie i interpretacja prac artystycznych może pomóc w zidentyfikowaniu potrzeb dziecka. Prace artystyczne mogą stać się jednym z nielicznych miejsc, gdzie dziecko wyraża otwarcie swoje emocje. Zdarza się, że dzieci krzywdzone rezygnują z tworzenia prac artystycznych, zwłaszcza jeśli ich sztuka jest związana z traumą. Unikanie wyrazu artystycznego może wynikać z obaw przed odsłonięciem trudnych doświadczeń. Potencjalne symptomy:

- Tematyka prac związana z traumą, np. obrazy przedstawiające przemoc, cierpienie lub odzwierciedlenie ich własnego doświadczenia.
- Unikanie radosnych czy beztroskich motywów, skupianie się na tematach związanych z trudnymi doświadczeniami.
- Kolorystyka zdominowana przez ciemne, przygaszone barwy. Zmiana w wyborze kolorów może być zauważalna.
- Niektóre prace mogą charakteryzować się intensywnymi, wyraźnymi kolorami, co może być formą ucieczki od rzeczywistości.
- Stosowanie symbolicznych elementów i metafor w swoich pracach, aby przekazać swoje uczucia i doświadczenia.
- Obrazy mogą zawierać ukryte znaczenia, które są dla dziecka ważne.

7. Zaniedbanie dziecka

Zaniedbanie jest formą krzywdzenia dziecka, w której opiekunowie nie spełniają podstawowych potrzeb dziecka, takich jak odpowiednie odżywianie, bezpieczeństwo, opieka zdrowotna, edukacja czy miłość. Oznaki zaniedbania w zakresie ubioru są istotne, gdyż mogą świadczyć nie tylko o materialnych trudnościach rodziny, ale również o niedostatecznej trosce o podstawowe potrzeby dziecka. Potencjalne symptomy:

- Wykazywanie oznak niedożywienia, w tym utratę wagi, spowolniony rozwój fizyczny, osłabienie organizmu.
- Ignorowanie chorób i problemów zdrowotnych dziecka przez rodziców/opiekunów.
- Regularne opuszczanie szkoły bez uzasadnionych przyczyn.
- Brak potrzebnych materiałów i pomocy edukacyjnych.
- Regularne noszenie brudnych, przetartych, zbyt małych czy zbyt za dużych ubrań.
- Brak regularnych zmian ubrań związany z ogólnym zaniedbaniem higieny osobistej.
- Złe ubranie na specjalne okazje, takie jak uroczystości szkolne.
- Ignorowanie emocji dziecka oraz brak wsparcia emocjonalnego ze strony rodziców/opiekunów, brak akceptacji i miłości.

Rozdział V

Zasady bezpiecznych relacji personel – dziecko oraz dziecko – dziecko

- Przedszkole „Promyki Roztocza” w Horyńcu-Zdroju

Zasady relacji:

Kontakt fizyczny z dzieckiem

Przykładowe formy takiego kontaktu, to:

- pomoc w czynnościach związanych z wyjściem na spacer,
- pomoc w zajęciach sportowo-rekreacyjnych,
- czynnościach pielęgnacyjnych i higienicznych dzieci młodszych,
- reagowanie na potrzeby emocjonalne szczególnie dziecka np. poprzez przytulenie się do dorosłego, siedzenie na kolanach u nauczyciela itp. Kontakty tego typu powinny mieć miejsce najlepiej w obecności osób trzecich, przestrzeniach otwartych, pomieszczeniach monitorowanych, co w razie wątpliwości służyć powinno ich obiektywizacji,
- stanowcze interwencje wychowawcze prowadzone w bezpośrednim kontakcie fizycznym są dopuszczalne w sytuacjach zagrożenia życia i zdrowia dotyczących: konfliktów pomiędzy podopiecznymi (rozdzielenie zwaśnionych, przytrzymanie, obezwładnienie), działań z zakresu pomocy przedmedycznej (działania ratunkowe związane z udzieleniem pierwszej pomocy), zagrożenia lub paniki spowodowanej czynnikami zewnętrznymi (pożar, intensywne zjawiska atmosferyczne, niebezpieczne zachowania osób trzecich itp.).

➤ Należy zachować szczególną ostrożność wobec dzieci, które doświadczyły nadużycia i krzywdzenia, w tym seksualnego, fizycznego bądź zaniedbania oraz dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w tym z autyzmem. W takich sytuacjach wskazane jest reagować z wyczuciem i pomóc dziecku zrozumieć znaczenie osobistych granic. Dziecko ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z autyzmem, powinno być uprzedzone przez osobę dorosłą o zamiarze wejścia z dzieckiem w kontakt fizyczny.

W takich sytuacjach wskazane jest reagować z wyczuciem, jednak stanowczo i pomóc dziecku zrozumieć znaczenie osobistych granic.

- Niedopuszczalne są celowe zachowania wzbudzające poczucie zagrożenia lub noszące znamiona:
- przemocy fizycznej (np. popychanie, uderzanie, wykręcanie rąk, duszenie, kopanie, szarpanie, spoliczkowanie, etc...),
 - relacji erotycznych (dwuznaczny żart, rozmowa czy choćby wyzywające spojrzenie),
 - relacji seksualnych (obcowanie płciowe i inne czynności seksualne);

Komunikacja werbalna z dzieckiem:

Wskazana jest komunikacja pozbawiona akcentów wrogich, arogancko - agresywnych, złośliwie - ironicznych, wulgarnych. Do dziecka mówimy w sposób bezpośredni, starając się o kontakt wzrokowy - jeśli dziecko nie reaguje na nasze prośby lub upomnienia w przypadku sytuacji zagrażającej bezpieczeństwu innych dzieci można upomnieć dziecko

stanowczym głosem tłumacząc mu, co zrobiło i co mogło się stać przez tę nieuwagę.

- Ważne aby zapewnić dzieci, że jeśli czują się niekomfortowo w jakiejś sytuacji, wobec konkretnego zachowania czy słów, mogą o tym powiedzieć wybranej przez dziecko lub wskazanej osobie (w zależności od procedur interwencji, jakie przyjęła instytucja) i mogą oczekiwać odpowiedniej reakcji i/lub pomocy.
- Niedopuszczalne jest:
 - wzbudzanie w dziecku poczucia zagrożenia (groźby, wyzwiska, krzyk),
 - obniżanie, niszczenie poczucia wartości (np. wyzwiska, krzyk, negatywne ocenianie, reakcja nieadekwatna do sytuacji, wzbudzanie poczucia winy),
 - upokarzanie (publiczne wyszydzanie, naigrywanie się, ośmieszanie),
 - naruszanie granic (nie zachowywanie odpowiedniego dystansu, obcesowość, podteksty o charakterze erotycznym);

Równe traktowanie:

Wszystkie dzieci powinny być objęte równym traktowaniem polegającym na obdarzaniu taką samą troską i uwagą wszystkich dzieci.

- Niedozwolone jest:
 - wyłączne skupianie uwagi na wybranych dzieciach z jednoczesnym ignorowaniem potrzeb innych,
 - nieuzasadnione dawanie przywilejów tylko wybranym i pozbawianie ich pozostałych,
 - nierówne i niesprawiedliwe przydzielanie zadań – nieadekwatne do możliwości i wieku,
 - zwalnianie z wykonywania obowiązków - w nieuzasadnionych sytuacjach,
 - godzenie się lub brak reakcji na nieformalną hierarchię grupową,
 - dominacja w grupie przez negatywne jednostki, ustalanie przez nie i wdrażanie nieformalnych zasad,
 - przyzwolenie na wykorzystywanie młodszych i słabszych wychowanków przez silniejszych.
- Nie wolno ujawniać informacji wrażliwych dotyczących dziecka wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych dzieci. Obejmuje to wizerunek dziecka, informacje o jego/jej sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej.
- Nie wolno zachowywać się w obecności dzieci w sposób niestosowny. Obejmuje to używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, czynienie obraźliwych uwag, nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywanie wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby).

Czynności higieniczno-pielęgnacyjne:

Czynności te mają służyć przede wszystkim higienie osobistej i zdrowiu, a wykonywane powinny być w odpowiednich warunkach zapewniających uszanowanie intymności w tego typu czynnościach. Dzieci powinny być samodzielne w załatwieniu swoich potrzeb fizjologicznych. Personel pomaga dzieciom (za ich zgodą) w ubieraniu i rozbieraniu się. Na

prośbę dziecka może być mu udzielona pomoc w wykonaniu czynności higienicznych. Dbając o zapewnienie dziecku komfortu psychicznego i fizycznego, w przypadku zabrudzenia się moczem, wymiocinami dziecko jest myte i przebierane w suche ubranie przez personel pomocniczy.

W przypadku dzieci o obniżonej sprawności samoobsługowej wynikającej z wszelkich niepełnosprawności, także intelektualnych i autyzmu, nauczyciel lub personel pomocniczy jest zobowiązany udzielić dziecku pomocy w zakresie ustalonym z rodzicami.

➤ Niedozwolone są:

- zachowania obcesowe naruszające prywatność i intymność,
- podejmowanie czynności wbrew dziecku - aktywność pracownika powinna być poprzedzona zgodą wychowanka, a jej zasadność powinna być uzależniona od stopnia samodzielności dziecka i wcześniej z nim omówiona.

Dyscyplinowanie dziecka:

Dzieci są wdrażane do przejmowania odpowiedzialności za swoje działania poprzez ponoszenie konsekwencji własnego zachowania. Stosowany system kar i nagród ma na celu wzmocnienie pozytywnych zachowań i eliminowanie negatywnych, wzmacnianie samooceny i regulowanie funkcjonowania w grupie. Dzieci znają obowiązujący w przedszkolu system nagradzania i karania. System ten jest stosowany z zachowaniem praw i poszanowaniem godności dziecka. Karę stanowi np.: odsunięcie dziecka od zabawy, posadzenie do stolika, zwrócenie uwagi, naprawa popsutej zabawki. W każdej sytuacji dziecko jest informowane o konsekwencjach swojego negatywnego zachowania.

Nauczyciel przeprowadza rozmowę z rodzicami dziecka, u którego negatywne zachowania się powtarzają, a stosowany system kar w przedszkolu nie przynosi pozytywnych efektów i wspólnie ustalają dalsze działania wychowawcze.

Komunikowanie dzieciom, że ich postawa w danej sytuacji nie jest właściwa, sprzeczna z oczekiwaniami i/lub nieefektywna ma pobudzać do uczenia się, a nie powodować krzywdę dziecka; wiąże się ze stawianiem granic, kształtowaniem trwałego systemu wartości, adekwatnego poziomu samooceny oraz umiejętności podejmowania trafnych decyzji;

- Niedopuszczalne są wszelkie formy dyscyplinowania mające na celu upokorzenie, poniżenie oparte na wykorzystywaniu przewagi:
- fizycznej (agresja, stosowanie kar fizycznych, środków przymusu bezpośredniego, krępowanie); uniemożliwianie realizacji podstawowych potrzeb fizjologicznych, zmuszanie dzieci do konsumpcji posiłków.
- psychicznej (dominacja poprzez krzyk, groźby, wzbudzanie poczucia winy, naruszanie poczucia własnej wartości, lekceważenie potrzeb psychicznych np. bezpieczeństwa, przynależności, miłości, symulacje wzbudzające strach i obawy o życie własne i rodziny).

Wspólna aktywność:

Dzieci są zachęcane i motywowane do udziału w proponowanych formach i rodzajach aktywności bez względu na ich płeć, orientację seksualną, sprawność/niepełnosprawność,

status społeczny, etniczny, kulturowy, religijny i światopogląd.

- Zajęcia i zabawy są dostosowane do możliwości i wieku dzieci. Wszelkie ograniczenia dzieci (zdrowotne, wynikające z uprzedzeń czy nieśmiałości oraz wynikające z niepełnosprawności, również intelektualnej, oraz autyzmu) są uwzględniane i akceptowane.

W trakcie zabaw i zajęć opiekę nad dzieckiem sprawuje nauczyciel lub osoba dorosła przez niego wyznaczona, która jest pracownikiem przedszkola. Przedstawiciele firm i instytucji, mający kontakt z dziećmi (np. teatryki, koncerty, wycieczki, spotkania) są sprawdzani pod względem wiarygodności.

- Niedopuszczalne jest:

- utrwalanie wizerunku dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) dla potrzeb prywatnych. Dotyczy to także umożliwienia osobom trzecim utrwalenia wizerunków dzieci, jeśli dyrekcja nie została o tym poinformowana, nie wyraziła na to zgody i nie uzyskała zgód rodziców/opiekunów prawnych oraz samych dzieci.
- przyjmowanie pieniędzy ani prezentów od dziecka, ani rodziców/opiekunów dziecka czy wchodzenie w relacje jakiegokolwiek zależności wobec dziecka lub rodziców/opiekunów dziecka. Zachowywanie się w sposób mogący sugerować innym istnienie takiej zależności i prowadzący do oskarżeń o nierówne traktowanie bądź czerpanie korzyści majątkowych i innych. Nie dotyczy to okazjonalnych podarków związanych ze świętami w roku szkolnym, np. kwiatów, prezentów składkowych czy drobnych upominków.

Odpoczynek:

W przedszkolu jest wyznaczona pora, w której odbywa się odpoczynek. Dzieci 3 letnie nie są zmuszane do spania, lecz są do odpoczynku zachęcane (słuchanie bajek, muzyki relaksacyjnej). Nawyki dzieci związane ze snem i zasypianiem są uwzględniane i respektowane. Dzieci starsze mają możliwość krótkiego odpoczynku, wyciszenia się, a jego sposób zależy od wychowawcy grupy (odpoczynek na poduszkach, słuchanie bajki muzycznej lub czytanej).

- Niedopuszczalne jest:

- zmuszanie dzieci do spania,
- zamiana poduszek lub koców.

Spacery, wycieczki, zabawy na powietrzu:

Nauczyciele sprawują ciągły nadzór i opiekę nad dziećmi mając na uwadze szczególne potrzeby dzieci z orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego, w tym z autyzmem. Miejsce pobytu dzieci na świeżym powietrzu jest monitorowane przez nauczycieli i personel pomocniczy.

- Niedopuszczalne jest:

- pozostawienie dzieci bez opieki,
- samodzielne opuszczanie przez dziecko placu zabaw,
- odbiór dziecka przez osobę nieupoważnioną przez rodzica/opiekuna.

W celu obiektywizacji zgłaszanych sytuacji problemowych, w placówce funkcjonuje

monitoring wizyjny terenu zewnętrznego.

Kontakty poza godzinami pracy

Co do zasady kontakt z dziećmi powinien odbywać się wyłącznie w godzinach pracy i dotyczyć celów edukacyjnych lub wychowawczych.

- Jeśli zachodzi konieczność spotkania z dziećmi poza godzinami pracy, należy poinformować o tym dyrektora, a rodzice/opiekunowie prawni dzieci muszą wyrazić zgodę na taki kontakt.
- Utrzymywanie relacji towarzyskich lub rodzinnych (jeśli dzieci i rodzice/opiekunowie dzieci są osobami bliskimi wobec pracownika) wymaga zachowania poufności wszystkich informacji dotyczących innych dzieci, ich rodziców oraz opiekunów.

Bezpieczeństwo online

Należy być świadomym cyfrowych zagrożeń i ryzyka wynikającego z rejestrowania prywatnej aktywności w sieci przez aplikacje i algorytmy, ale także własnych działań w internecie. Jeśli profil jest publicznie dostępny, dzieci i ich rodzice/opiekunowie mają możliwość wglądu w cyfrową aktywność personelu.

Zasady bezpiecznych relacji personel – dziecko w Szkole Podstawowej im. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Horyńcu Zdroju

1. Pracownicy dbają o bezpieczeństwo dzieci podczas pobytu w szkole, monitorują sytuację i dobrostan dziecka.
2. Pomoc dzieciom uwzględnia: umiejętności rozwojowe dzieci, możliwości wynikające z niepełnosprawności, specjalnych potrzeb uczniów z orzeczeniami o potrzebie kształcenia specjalnego oraz autyzmu.
3. Nauczyciele organizują zajęcia i zabawy zapewniające dzieciom wszechstronny rozwój. Zadania dostosowywane są do indywidualnych potrzeb i możliwości dzieci.
4. Pracownicy wspierają dzieci w pokonywaniu trudności.
5. Pracownicy podejmują działania wychowawcze mające na celu kształtowanie prawidłowych postaw – wyrażanie emocji w sposób niekrzywdzący innych, niwelowanie zachowań agresywnych, promowanie zasad „dobrego wychowania”, uwzględniając problemy emocjonalne i społeczne uczniów wynikające z ich zaburzeń ze spektrum autyzmu.
6. Dzieci zostają zapoznane z zasadami regulującymi funkcjonowanie grupy uwzględniającymi prawa dziecka.
7. Pozytywne zachowania dzieci wzmacniane są poprzez nagradzanie: słowne (pochwała indywidualna, pochwała w obecności dzieci), pochwała przekazana rodzicowi.

8. W każdej sytuacji dziecko jest informowane o konsekwencji zachowania. Konsekwencją nieodpowiedniego zachowania jest np. odsunięcie dziecka od zabawy na określony czas, zmiana aktywności, odebranie przywileju.

9. Niedopuszczalne są zachowania: cielesne (szarpanie, bicie, popychanie), słowne (wyzywanie, wyśmiewanie, ośmieszanie), zmuszanie, negowanie uczuć.

10. Wszyscy uczniowie są sprawiedliwie traktowani. Pracownicy nie dzielą i nie dyskryminują (ze względu na wiek, płeć, status materialny, wygląd zewnętrzny, wiedzę i umiejętności, niepełnosprawność intelektualną czy autyzm).

11. Bezpośredni kontakt z dzieckiem oparty jest na poszanowaniu intymności dziecka. Zasady bezpośredniego kontaktu z dzieckiem ustalane są z rodzicami z poszanowaniem zdania obu stron. Czynności higieniczno- pielęgnacyjne ustalane są indywidualnie z rodzicami, z uwagi na potrzeby dziecka wynikające również ze specjalnych potrzeb dzieci z orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego, szczególnie autyzmu, gdzie często występuje nadwrażliwość dzieci na bodźce sensoryczne, zarówno dotykowe, jak i dźwiękowe.

12. Niedopuszczalne jest, aby pracownik szkoły podawał dziecku leki.

13. Pracownik może przytulić dziecko, poklepać po plecach lub ramieniu, bezpośrednio pomagać dziecku w wykonywaniu ćwiczeń sprawnościowych, zadań ruchowych oraz zadań manualnych – tylko za zgodą dziecka i jeśli taka jest potrzeba dziecka.

14. W sytuacji zagrożenia wypadkiem, kontuzją, urazem, itp., personel szkoły ma prawo:

- a. Zdecydowanie, ale nie gwałtownie odsunąć dziecko od źródła zagrożenia
- b. Wyprowadzić dziecko lub wynieść je w bezpieczne miejsce
- c. Stanowczo, ale nie gwałtownie odebrać dziecku przedmiot zagrażający jego zdrowiu
- d. O ile okoliczności pozwolą, powinien wyjaśnić dziecku przyczyny swoich działań

15. Na wypadek sytuacji ratowania zdrowia i życia dziecka wszyscy pracownicy placówki:

- a. Są okresowo przeszkalani w zakresie udzielania pierwszej pomocy dziecku
- b. Mają prawo i obowiązek w w/w okolicznościach udzielić bezpośredniej pomocy dziecku

16. W sytuacji spożywania posiłków pracownicy szkoły:

- a. Nie zmuszają dzieci do jedzenia.
- b. Zachęcają dzieci do samodzielnego spożywania posiłku, swoją pomoc oferują dzieciom, które o to poproszą lub mają z tym problem wynikający z niepełnosprawności, w tym intelektualnej lub autyzmu.
- c. Zapewniają spożywanie posiłków w spokojnej atmosferze: każde dziecko je w swoim tempie i tyle, ile chce.

17. W czasie wycieczek nauczyciel pomaga dzieciom w czynnościach higienicznych, chyba, że rodzic kategorycznie, pisemnie zabroni podejmowania takich działań. To rodzic zobowiązany jest poinformować o tym nauczyciela.

18. Rodzic ma również obowiązek poinformować nauczyciela o zakazanych dziecku potrawach, związanych np. z alergią pokarmową.

19. Pracownicy placówki posiadają wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwracają uwagę na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci.

20. Personel placówki:

a. Zawsze zwraca się do dziecka po imieniu.

b. Mówi do dziecka spokojnie, nie podnosi głosu.

c. Używa języka zrozumiałego dla dziecka, a zarazem poprawnego pod względem reguł językowych.

d. Nie używa słów i wyrażeń niecenzuralnych.

e. Nie etykietuje dziecka, nie ośmiesza go i nie upokarza.

f. Nie używa wobec dziecka przemocy psychicznej, nie grozi dziecku i nie straszy, aby uzyskać posłuszeństwo.

g. Nie ocenia postępowania rodziców dziecka w jego obecności.

h. Nigdy nie pozostawia dziecka bez wyjaśnienia – tłumaczy swoje decyzje.

i. Nigdy nie pozostaje obojętnym na wyrażoną przez dziecko chęć nawiązania kontaktu, rozmowy.

21. Metody dyscyplinowania dziecka muszą być odpowiednio dobrane do wieku i poziomu rozwoju dziecka.

22. Pochwała i zachęta powinny być najczęściej stosowanym przez pracowników szkoły środkiem do osiągnięcia sukcesów wychowawczych.

23. Stosowanie dyscypliny wobec dziecka nie może naruszać jego godności i nietykalności osobistej.

24. Kara nigdy nie dotyczy odczuwanych przez dziecko uczuć i emocji, jedynie wynikających z nich niepożądanych zachowań.

25. W przypadku konieczności zastosowania kary nie może ona nosić cech przemocy fizycznej ani psychicznej w stosunku do dziecka

Kontakty personel – dziecko poza godzinami pracy

1. Co do zasady kontakt z dziećmi powinien odbywać się wyłącznie w godzinach pracy i dotyczyć celów edukacyjnych lub wychowawczych.
2. Nie wolno zapraszać dzieci do swojego miejsca zamieszkania ani spotykać się z nimi poza godzinami pracy. Obejmuje to także kontakty z dziećmi poprzez prywatne kanały komunikacji (prywatny telefon, e-mail, komunikatory, profile w mediach społecznościowych).
3. Jeśli zachodzi taka konieczność, właściwą formą komunikacji z dziećmi i ich rodzicami lub opiekunami poza godzinami pracy są kanały służbowe (e-mail, telefon służbowy).
4. Jeśli zachodzi konieczność spotkania z dziećmi poza godzinami pracy, musisz poinformować o tym dyrektora, a rodzice/opiekunowie prawni dzieci muszą wyrazić zgodę na taki kontakt.
5. Utrzymywanie relacji towarzyskich lub rodzinnych (jeśli dzieci i rodzice/opiekunowie dzieci są osobami bliskimi wobec pracownika) wymaga zachowania poufności wszystkich informacji dotyczących innych dzieci, ich rodziców oraz opiekunów.

Bezpieczne relacje personel – dziecko online

1. Bądź świadom cyfrowych zagrożeń i ryzyka wynikającego z rejestrowania twojej prywatnej aktywności w sieci przez aplikacje i algorytmy, ale także twoich własnych działań w Internecie. Dotyczy to lajkowania określonych stron, korzystania z aplikacji randkowych, na których możesz spotkać uczniów/uczenice, obserwowania określonych osób/stron w mediach społecznościowych i ustawień prywatności kont, z których korzystasz. Jeśli twój profil jest publicznie dostępny, dzieci i ich rodzice/opiekunowie będą mieć wgląd w twoją cyfrową aktywność.
2. Nie wolno ci nawiązywać kontaktów z uczniami i uczennicami poprzez przyjmowanie bądź wysyłanie zaproszeń w mediach społecznościowych.
3. W trakcie lekcji osobiste urządzenia elektroniczne personelu powinny być wyciszone aby nie zakłócały pracy.

Zasady bezpiecznych relacji dziecko – dziecko w Szkole Podstawowej im. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Horyńcu Zdroju

Poprawne relacje rówieśnicze opierają się na szacunku, empatii, otwartości i zdrowym współdziałaniu. Poniższe zasady mogą pomóc w budowaniu pozytywnych relacji między dziećmi czy młodzieżą:

Szacunek. Podstawową zasadą jest szacunek wobec innych. Dzieci powinny nawzajem doceniać swoje różnice i indywidualności, szanować niepełnosprawność swoich kolegów, ich specjalne potrzeby edukacyjne wynikające również z zaburzeń spektrum autyzmu.

Empatia. Rozwijanie umiejętności empatii, czyli zdolności do zrozumienia i współczucia wobec uczuć i doświadczeń innych.

Otwartość. Zachęcanie do otwartości i przyjmowania różnych punktów widzenia. Dzieci powinny być gotowe słuchać i rozmawiać ze sobą.

Współpraca. Kultywowanie kultury współpracy. Dzieci powinny umieć pracować razem, dzielić się zasobami i wspólnie osiągać cele.

Zrozumienie różnorodności. Akceptacja różnorodności, czy to dotyczy pochodzenia, wyznania, płci, umiejętności, zainteresowań czy specjalnych potrzeb edukacyjnych wynikających z różnych zaburzeń, niepełnosprawności, również autyzmu.

Zachowania bez przemocy. Promowanie zdrowych form rozwiązywania konfliktów i unikanie przemocy fizycznej czy słownej.

Zgłaszanie problemów. Dzieci powinny czuć się komfortowo w zgłaszaniu trudności dorosłym i szukaniu pomocy w rozwiązywaniu problemów.

Wzajemne wsparcie. Budowanie atmosfery, w której dzieci wspierają się nawzajem w trudnych chwilach i świętują sukcesy swoich rówieśników.

Przyjaźń oparta na szacunku. Kształtowanie zdrowych relacji przyjacielskich, opartych na wzajemnym szacunku, zaufaniu i zrozumieniu.

Działania antyprzemocowe. Uczenie dzieci, jak skutecznie przeciwdziałać wszelkim formom przemocy, włączając w to przejawy wykluczania czy znęcania się.

Wrażliwość na uczucia. Rozwijanie umiejętności rozpoznawania i szacowania uczuć innych. Dzieci powinny być wrażliwe na potrzeby emocjonalne swoich rówieśników.

Kultura otwartej komunikacji. Wspieranie umiejętności otwartej komunikacji, aby dzieci uczyły się swobodnie wyrażać swoje myśli i uczucia.

Zastosowanie tych zasad pomaga w budowaniu zdrowych i trwałych relacji rówieśniczych, które mają pozytywny wpływ na rozwój społeczny i emocjonalny każdego dziecka. To również kluczowy element w kształtowaniu pozytywnego klimatu społecznego w szkole czy innych miejscach, gdzie dzieci spędzają czas

VI. PROCEDURY INTERWENCJI W PRZYPADKU KRZYWDZENIA DZIECI PODEJRZEWASZ LUB UZYSKAŁŚ INFORMACJE O KRZYWDZENIU DZIECKA

Przyjmij informację o krzywdzeniu, zapewniając osobie zgłaszającej dyskrecję. Wysłuchaj jej bez świadków.

Zadbaj o bezpieczeństwo dziecka krzywdzonego i odseparuj je od osoby podejrzanej o krzywdzenie.

UPEWNIJ SIĘ CZY WYSTĄPIŁO USZKODZENIE CIAŁA DZIECKA

TAK

Wezwij karetkę lub skonsultuj sytuację z pielęgniarką lub higienistką szkolną.

Poinformuj wychowawcę, dyrektora, psychologa, osobę monitorującą stosowanie polityki ochrony dziecka przed krzywdzeniem.

NIE - Dziecko doświadcza jednorazowej przemocy:

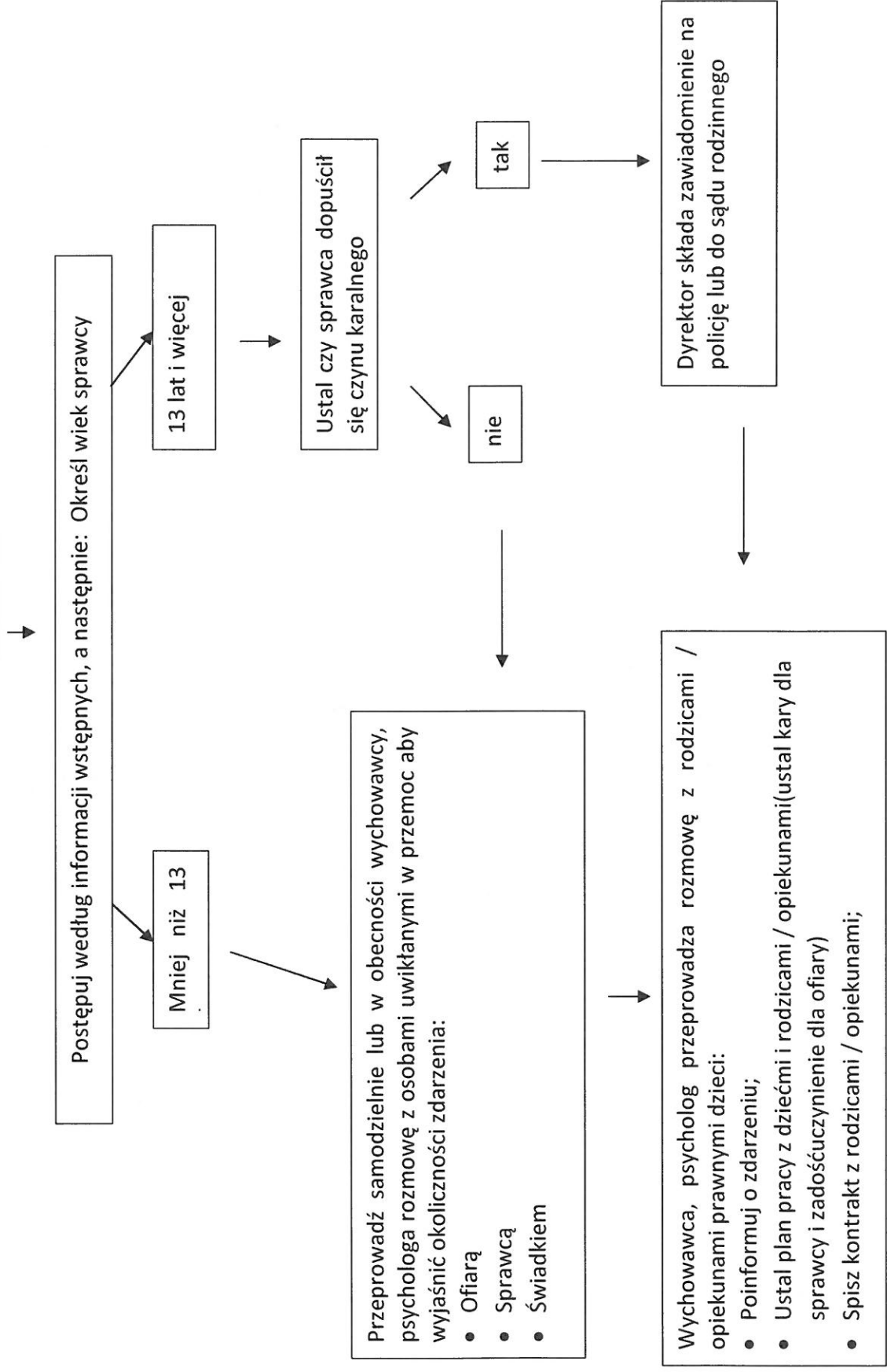
- fizycznej (popychanie, szturchanie,)
- psychicznej (dyskryminacja, ośmieszanie)
- lub innych niepokojących zachowań (krzyk, niestosowne komentarze) .

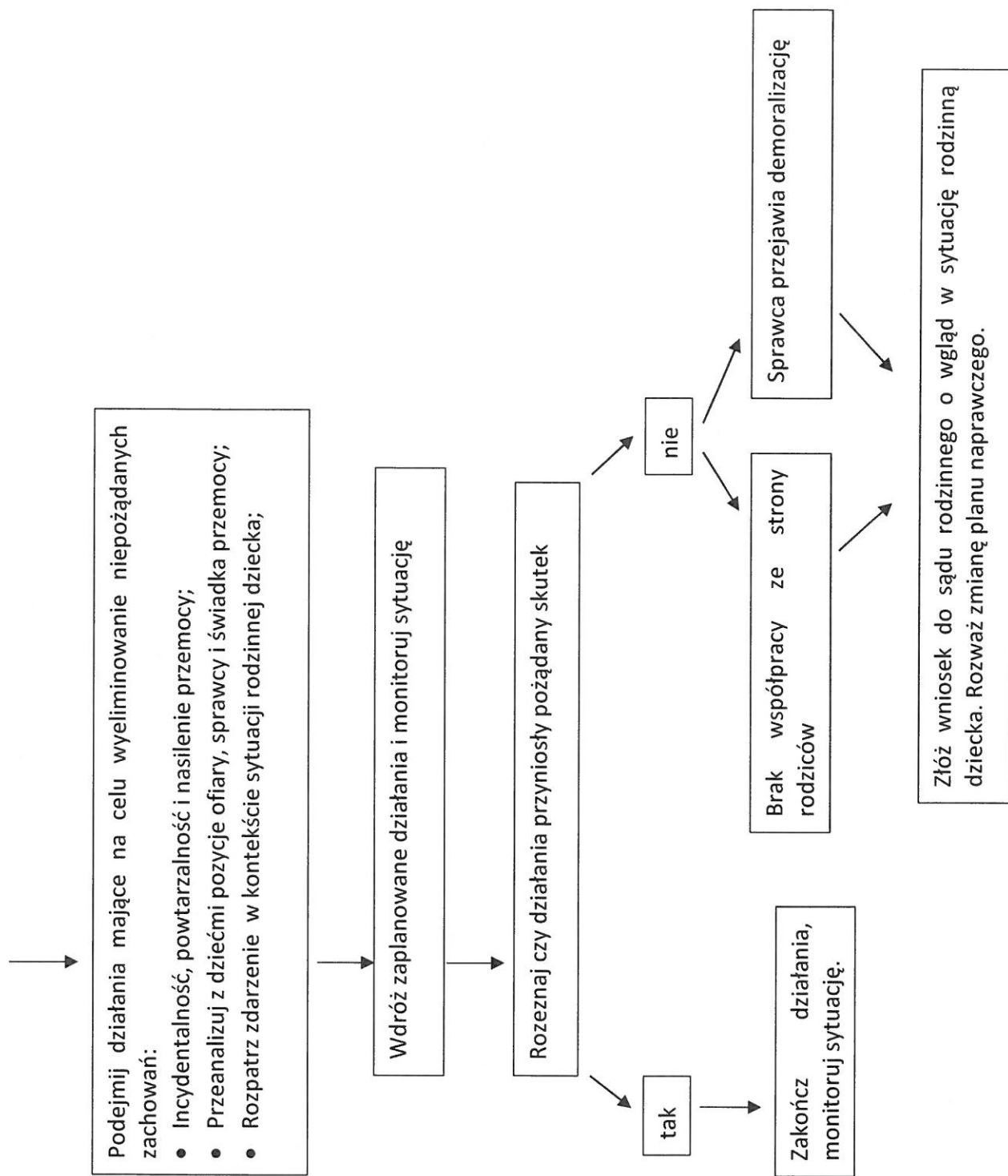

Sporządź notatkę służbową, postępuj według szczegółowych instrukcji ze względu na osobę sprawcy.

Szczegółowe procedury postępowania w przypadku gdy sprawcą przemocy jest:

1. Równieśnik

2. Osoba ze środowiska rodzinnego.

Podejrzewasz lub masz informacje na temat przestępstwa popełnionego na szkodę dziecka postępuj wg informacji wstępnych a następnie:

Gdy dziecko jest ofiarą przemocy:

- Fizycznej
- Psychicznej lub

dziecko jest świadkiem przemocy w rodzinie

Powiadom wychowawcę, psychologa, dyrektora szkoły

- Skontaktuj się z sądem rodzinnym, jeżeli zachodzi potrzeba umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej;
- Skontaktuj się z policją jeśli nie ma takiej możliwości

Gdy występuje zagrożenie dobra dziecka:

- Zanedbanie fizyczne (klapsy, popychanie, szturchanie)
- Zanedbanie psychiczne (poniżanie, dyskryminacja, ośmieszanie)
- Konflikty wywołane rozwojem rodziców bezpośrednio uderzające w dobro dziecka;
- Niezaspokajanie podstawowych potrzeb dziecka;
- Nadużywanie przez rodzica / opiekuna substancji odurzających;

Powiadom wychowawcę, psychologa, dyrektora

- Zadbaj o bezpieczeństwo dziecka;
- Przeprowadź rozmowę z rodzicem **podejrzanym o krzywdzenie;**
- Powiadom o możliwości wsparcia psychologicznego;

Wychowawca w obecności psychologa, dyrektora przeprowadza rozmowę z dzieckiem

Wychowawca w obecności psychologa, dyrektora przeprowadza rozmowę z rodzicem / opiekunem **niekrzywdzącym**:

- Ustal formę i okoliczności krzywdzenia;
- Poinformuj o zachowaniu lub wypowiedziach dziecka świadczących o krzywdzeniu;
- Zaproponuj wsparcie i omów rolę rodzica / opiekuna w podejmowaniu interwencji;
- Poinformuj o ustawowym obowiązku podjęcia interwencji prawnej;
- Poinformuj o placówkach oferujących pomoc;
- Ustal plan udzielenia dziecku pomocy (zapewnienie mu bezpieczeństwa, określenie roli opiekunów, wsparcie dziecka przez placówkę lub skierowanie do placówki specjalistycznej);
- Ustal kontrakt zawierający ustalenia eliminujące nieodpowiednie zachowania i konsekwencje nie wywiązania się z niego;

Wdróż zaplanowane działania i monitoruj sytuację.

Rozeznaj czy działania przyniosły pożądany skutek

tak

Zakończ działania i monitoruj sytuację

nie

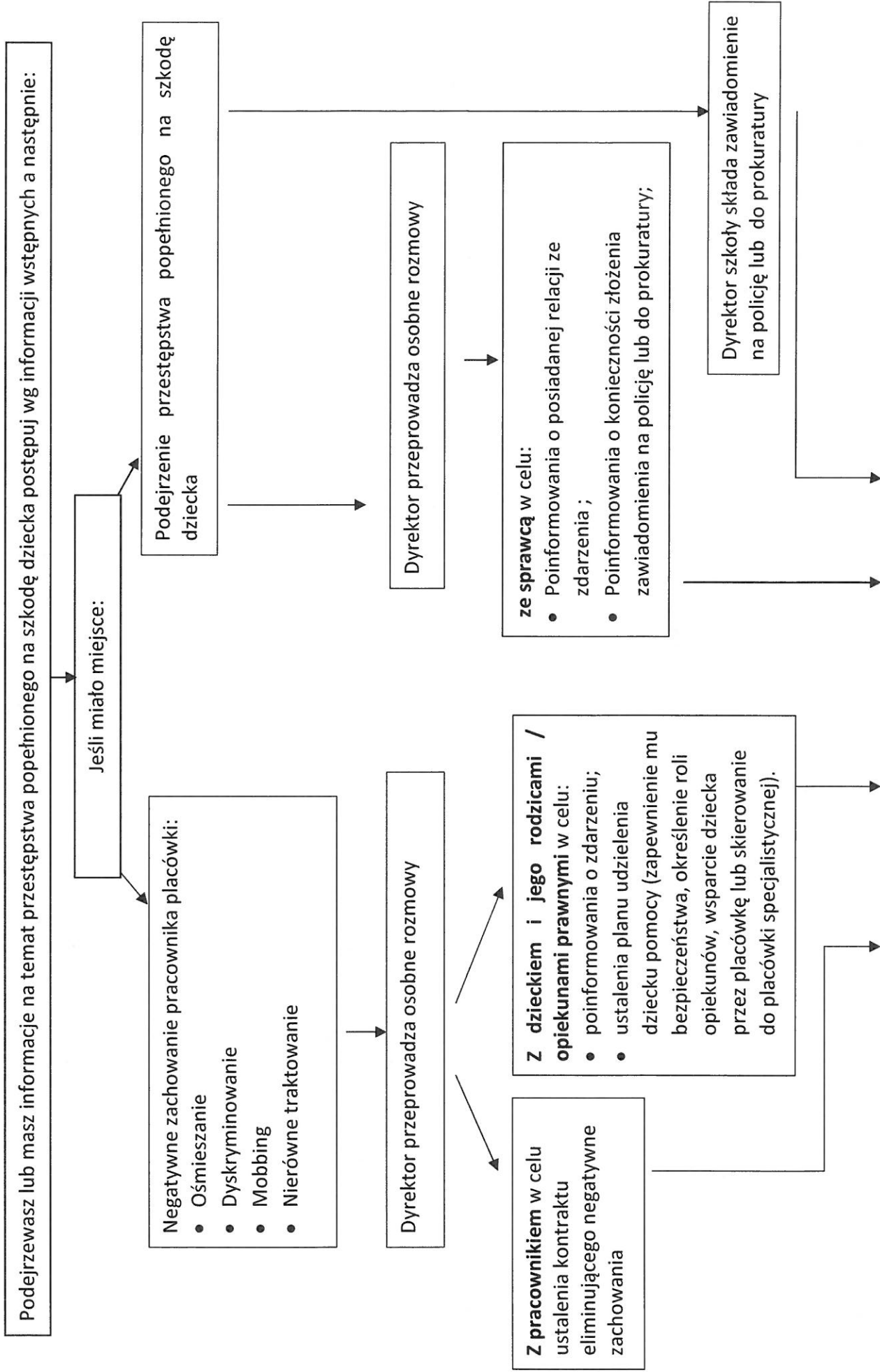
W przypadku zauważenia niewłaściwego wykonywania władzy rodzicielskiej:

- Zawiadom właściwy ośrodek pomocy społecznej

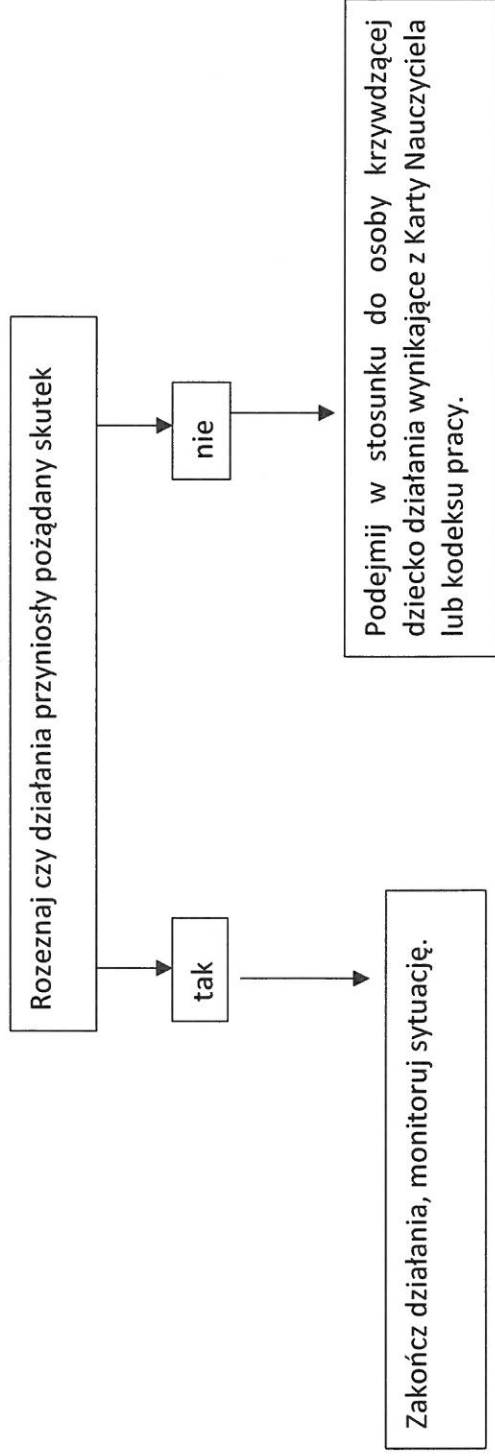
Jeżeli przyczyną jest brak współpracy z rodzicami/opiekunami, nieprzestrzeganie ustaleń kontraktu lub zauważasz niewłaściwe wykonywanie władzy rodzicielskiej:

- Złóż wniosek do sądu rodzinnego o wgląd w sytuację rodzinną dziecka.

3. Pracownik szkoły

Wdróż zaplanowane działania, monitoruj sytuację

Rozdział VII

Zasady ochrony wizerunku dziecka

Nasze wartości:

1. W naszych działaniach kierujemy się odpowiedzialnością i rozumą wobec utrwalania, przetwarzania, używania i publikowania wizerunków dzieci.
2. Dzielenie się zdjęciami i filmami z naszych aktywności służy celebrowaniu sukcesów dzieci, dokumentowaniu naszych działań i zawsze ma na uwadze bezpieczeństwo dzieci. Wykorzystujemy zdjęcia/nagrania pokazujące szeroki przekrój dzieci – chłopców i dziewczęta, dzieci w różnym wieku, o różnych uzdolnieniach, stopniu sprawności i reprezentujące różne grupy etniczne.
3. Dzieci mają prawo zdecydować, czy ich wizerunek zostanie zarejestrowany i w jaki sposób zostanie przez nas użyty.
4. Zgoda rodziców/opiekunów prawnych na wykorzystanie wizerunku ich dziecka jest tylko wtedy wiążąca, jeśli dzieci i rodzice/opiekunowie prawni zostali poinformowani o sposobie wykorzystania zdjęć/nagrań i ryzyku wiążącym się z publikacją wizerunku.

Dbamy o bezpieczeństwo wizerunków dzieci poprzez:

1. Pytanie o pisemną zgodę rodziców/opiekunów prawnych oraz o zgodę dzieci przed zrobieniem i publikacją zdjęcia/nagrania. Dobrą praktyką jest również pozyskiwanie zgód samych dzieci.
2. Udzielenie wyjaśnień, do czego wykorzystamy zdjęcia/nagrania i w jakim kontekście, jak będziemy przechowywać te dane i jakie potencjalne ryzyko wiąże się z publikacją zdjęć/nagrań online.
3. Unikanie podpisywania zdjęć/nagrań informacjami identyfikującymi dziecko z imienia i nazwiska. Jeśli konieczne jest podpisanie dziecka używamy tylko imienia.
4. Rezygnację z ujawniania jakichkolwiek informacji wrażliwych o dziecku dotyczących m.in. stanu zdrowia, sytuacji materialnej, sytuacji prawnej i powiązanych z wizerunkiem dziecka (np. w przypadku zbiorów indywidualnych organizowanych przez naszą instytucję).
5. Zmniejszenie ryzyka kopiowania i nieestosownego wykorzystania zdjęć/nagrań dzieci poprzez przyjęcie zasad:

- wszystkie dzieci znajdujące się na zdjęciu/naganiu muszą być ubrane, a sytuacja zdjęcia/nagrania nie jest dla dziecka poniżająca, ośmieszająca ani nie ukazuje go w negatywnym kontekście,
 - zdjęcia/nagrania dzieci powinny się koncentrować na czynnościach wykonywanych przez dzieci i w miarę możliwości przedstawiać dzieci w grupie, a nie pojedyncze osoby.
6. Rezygnację z publikacji zdjęć dzieci, nad którymi nie sprawujemy już opieki, jeśli one lub ich rodzice/opiekunowie prawni nie wyrazili zgody na wykorzystanie zdjęć po odejściu z instytucji
7. Przyjęcie zasady, że wszystkie podejrzenia i problemy dotyczące niewłaściwego rozpowszechniania wizerunków dzieci należy rejestrować i zgłaszać dyrekcji, podobnie jak inne niepokojące sygnały dotyczące zagrożenia bezpieczeństwa dzieci.

Rejestrowanie wizerunków dzieci do użytku w Zespole Szkół i Placówek Oświatowych w Horyńcu-Zdroju:

W sytuacjach, w których nasza instytucja rejestruje wizerunki dzieci do własnego użytku, deklarujemy, że:

1. Dzieci i rodzice/opiekunowie prawni zawsze będą poinformowani o tym, że dane wydarzenie będzie rejestrowane.
2. Zgoda rodziców/opiekunów prawnych na rejestrację wydarzenia zostanie przyjęta przez nas na piśmie oraz uzyskamy przynajmniej ustną zgodę dziecka.
3. Jeśli rejestracja wydarzenia zostanie zlecona osobie zewnętrznej (wynajętemu fotografowi lub kamerzyście) zadamy o bezpieczeństwo dzieci i młodzieży poprzez:
 - zobowiązanie osoby/firmy rejestrującej wydarzenie do przestrzegania niniejszych wytycznych,
 - zobowiązanie osoby/firmy rejestrującej wydarzenie do noszenia identyfikatora w czasie trwania wydarzenia,
 - niedopuszczenie do sytuacji, w której osoba/firma rejestrująca będzie przebywała z dziećmi bez nadzoru pracownika naszej instytucji,
 - poinformowanie rodziców/opiekunów prawnych oraz dzieci, że osoba/firma rejestrująca wydarzenie będzie obecna podczas wydarzenia i upewnienie się, że rodzice/opiekunowie prawni udzielili pisemnej zgody na rejestrowanie wizerunku ich dzieci.

Jeśli wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości takiej jak zgromadzenie, krajobraz, impreza publiczna, zgoda rodziców/opiekunów prawnych dziecka nie jest wymagana.

Rejestrowanie wizerunków dzieci do prywatnego użytku:

W sytuacjach, w których rodzice/opiekunowie lub widzowie szkolnych wydarzeń i uroczystości itd. rejestrują wizerunki dzieci do prywatnego użytku, informujemy na początku każdego z tych wydarzeń o tym, że:

1. Wykorzystanie, przetwarzanie i publikowanie zdjęć/nagrań zawierających wizerunki dzieci i osób dorosłych wymaga udzielenia zgody przez te osoby, w przypadku dzieci – przez ich rodziców/opiekunów prawnych.
2. Zdjęcia lub nagrania zawierające wizerunki dzieci nie powinny być udostępniane w mediach społecznościowych ani na serwisach otwartych, chyba że rodzice lub opiekunowie prawni tych dzieci wyrażą na to zgodę,
3. Przed publikacją zdjęcia/nagrania online zawsze warto sprawdzić ustawienia prywatności, aby upewnić się, kto będzie mógł uzyskać dostęp do wizerunku dziecka.

Rejestrowanie wizerunku dzieci przez osoby trzecie i media:

1. Jeśli przedstawiciele mediów lub dowolna inna osoba będą chcieli zarejestrować organizowane przez nas wydarzenie i opublikować zebrany materiał, muszą zgłosić taką prośbę wcześniej i uzyskać zgodę dyrekcji. W takiej sytuacji upewnimy się, że rodzice/opiekunowie prawni udzielili pisemnej zgody na rejestrowanie wizerunku ich dzieci. Oczekujemy informacji o:
 - imieniu, nazwisku i adresie osoby lub redakcji występującej o zgodę,
 - uzasadnieniu potrzeby rejestrowania wydarzenia oraz informacji, w jaki sposób i w jakim kontekście zostanie wykorzystany zebrany materiał,
 - podpisanej deklaracji o zgodności podanych informacji ze stanem faktycznym.
2. Personelowi zespołu szkół nie wolno umożliwiać przedstawicielom mediów i osobom nieupoważnionym utrwalania wizerunku dziecka na terenie instytucji bez pisemnej zgody rodzica/opiekuna prawnego dziecka oraz bez zgody dyrekcji.
3. Personel zespołu szkół nie kontaktuje przedstawicieli mediów z dziećmi, nie przekazuje mediom kontaktu do rodziców/opiekunów prawnych dzieci i nie wypowiada się w kontakcie z przedstawicielami mediów o sprawie dziecka lub jego rodzica/opiekuna prawnego. Zakaz ten dotyczy także sytuacji, gdy pracownik jest przekonany, że jego

wypowiedź nie jest w żaden sposób utrwalana.

4. W celu realizacji materiału medialnego dyrekcja może podjąć decyzję o udostępnieniu wybranych pomieszczeń instytucji dla potrzeb nagrania. Dyrekcja podejmując taką decyzję poleca przygotowanie pomieszczenia w taki sposób, aby uniemożliwić rejestrowanie przebywających na terenie zespołu szkół dzieci.

Zasady w przypadku niewyrażenia zgody na rejestrowanie wizerunku dziecka:

Jeśli dzieci, rodzice lub opiekunowie prawni nie wyrazili zgody na utrwalenie wizerunku dziecka, będziemy respektować ich decyzję. Z wyprzedzeniem ustalimy z rodzicami/opiekunami prawnymi i dziećmi, w jaki sposób osoba rejestrująca wydarzenie będzie mogła zidentyfikować dziecko, aby nie utrwałać jego wizerunku na zdjęciach indywidualnych i grupowych. Rozwiązanie, jakie przyjmiemy, nie będzie wykluczające dla dziecka, którego wizerunek nie powinien być rejestrowany.

Przechowywanie zdjęć i nagrań:

Przechowujemy materiały zawierające wizerunek dzieci w sposób zgodny z prawem i bezpieczny dla dzieci:

1. Nośniki analogowe zawierające zdjęcia i nagrania są przechowywane w zamkniętej na klucz szafce, a nośniki elektroniczne zawierające zdjęcia i nagrania są przechowywane w folderze chronionym z dostępem ograniczonym do osób uprawnionych przez instytucję. Nośniki będą przechowywane przez okres wymagany przepisami prawa o archiwizacji i/lub okres ustalony przez placówkę w polityce ochrony danych osobowych.
2. Nie przechowujemy materiałów elektronicznych zawierających wizerunki dzieci na nośnikach nieszyfrowanych ani mobilnych, takich jak telefony komórkowe i urządzenia z pamięcią przenośną (np. pendrive).
3. Nie wyrażamy zgody na używanie przez pracowników osobistych urządzeń rejestrujących (tj. telefony komórkowe, aparaty fotograficzne, kamery) w celu rejestrowania wizerunków dzieci.
4. Jedynym sprzętem, którego używamy jako instytucja, są urządzenia rejestrujące należące do zespołu szkół.

Rozdział VIII

Zasady dostępu dzieci do internetu

1. Infrastruktura sieciowa zespołu szkół umożliwia dostęp do internetu, zarówno personelowi, jak i dzieciom, w czasie zajęć i poza nimi.
2. Sieć jest monitorowana, tak, aby możliwe było zidentyfikowanie sprawców ewentualnych nadużyć.
3. Rozwiązania organizacyjne na poziomie zespołu szkół bazują na aktualnych standardach bezpieczeństwa.
4. Wyznaczona jest osoba odpowiedzialna za bezpieczeństwo sieci w instytucji. Do obowiązków tej osoby należą:
 - zabezpieczenie sieci internetowej zespołu szkół przed niebezpiecznymi treściami poprzez instalację i aktualizację odpowiedniego, nowoczesnego oprogramowania,
 - aktualizowanie oprogramowania w miarę potrzeb, przynajmniej raz w miesiącu,
 - przynajmniej raz w miesiącu sprawdzanie, czy na komputerach ze swobodnym dostępem podłączonych do internetu nie znajdują się niebezpieczne treści. W przypadku znalezienia niebezpiecznych treści, wyznaczony pracownik stara się ustalić kto korzystał z komputera w czasie ich wprowadzenia. Informację o dziecku, które korzystało z komputera w czasie wprowadzenia niebezpiecznych treści, wyznaczony pracownik przekazuje kierownictwu, które aranżuje dla dziecka rozmowę z psychologiem lub pedagogiem na temat bezpieczeństwa w internecie. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej rozmowy psycholog/pedagog uzyska informacje, że dziecko jest krzywdzone, podejmuje działania opisane w procedurze interwencji.
5. Istnieje regulamin korzystania z internetu przez dzieci oraz procedura określająca działania, które należy podjąć w sytuacji znalezienia niebezpiecznych treści na komputerze.
6. W przypadku dostępu realizowanego pod nadzorem pracownika zespołu szkół, ma on obowiązek informowania dzieci o zasadach bezpiecznego korzystania z internetu. Pracownik placówki czuwa także nad bezpieczeństwem korzystania z internetu przez dzieci podczas zajęć.
7. W miarę możliwości osoba odpowiedzialna za internet przeprowadza z dziećmi cykliczne lekcje i warsztaty dotyczące bezpiecznego korzystania z internetu.
8. Zespół szkół zapewnia stały dostęp do materiałów edukacyjnych, dotyczących bezpiecznego

korzystania z internetu, przy komputerach, z których możliwy jest swobodny dostęp do sieci.

Rozdział IX

Monitoring stosowania Polityki

1. Dyrektor Zespołu Szkół i Placówek Oświatowych w Horyńcu-Zdroju wyznacza osobę odpowiedzialną za realizację i propagowanie Standardów ochrony małoletnich przed krzywdzeniem w zespole szkół.
2. Osoba, o której mowa w punkcie 1, jest odpowiedzialna za monitorowanie realizacji Standardów, za reagowanie na sygnały naruszenia Standardów, prowadzenie rejestru zgłoszeń oraz za proponowanie zmian w Standardach.
3. Osoba odpowiedzialna za realizację i propagowanie Standardów ochrony małoletnich przeprowadzi wśród pracowników zespołu szkół raz na 12 miesięcy, ankietę monitorującą poziom realizacji Standardów. Wzór ankiet stanowią załączniki nr 4 do niniejszych Standardów. Ankiety mogą być papierowe lub online.
4. W ankietach pracownicy mogą proponować zmiany oraz wskazywać naruszenia Standardów.
5. Na podstawie przeprowadzonych ankiet osoba odpowiedzialna za realizację i propagowanie Standardów ochrony małoletnich sporządza raport z monitoringu, który następnie przekazuje dyrektorowi zespołu szkół.
6. Dyrektor zespołu szkół na podstawie otrzymanego raportu wprowadza do Standardów niezbędne zmiany i ogłasza je pracownikom, dzieciom i ich rodzicom/opiekunom.

Standardy podstawowe:

1. Ankieta monitorująca poziom realizacji standardów ochrony małoletnich przed krzywdzeniem (załącznik nr 5)
2. Ankieta dla pracowników - Monitoring standardów (załącznik nr 6)
3. Ankieta dla rodziców (załącznik nr 7)

Standardy uzupełniające:

1. Konsultacje z rodzicami/ opiekunami
2. Konsultacje z dziećmi

Rozdział X

Przepisy końcowe

1. Wprowadzenie *Polityki* następuje poprzez podjęcie uchwały Rady Pedagogicznej.
2. *Polityka* wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.
3. Ogłoszenie następuje w sposób dostępny dla pracowników zespołu szkół, dzieci i ich rodziców bądź prawnych opiekunów, poprzez zapoznanie z jej treścią podczas posiedzenia Rady Pedagogicznej, zebrań z rodzicami, w wersji skróconej uczniom na lekcjach wychowawczych oraz w wersji elektronicznej na stronie internetowej zespołu szkół.

Obowiązuje od dnia 01.09.2017 r.

Aktualizacja: 8 września 2026 r.

DYREKTOR
Zespołu Szkół i Placówek Oświatowych
w Horyńcu-Zdroju
mgr Dorota Ludwiczuk

Załączniki :

Załącznik nr 1

PROCEDURY POSTĘPOWANIA w przypadku podejrzenia o stosowanie przemocy wobec dziecka „NIEBIESKA KARTA”

Podstawa prawna: Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzory formularzy „Niebieska Karta” wydane jako akt wykonawczy na podstawie art. 9d ust. 5 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

1. Uzyskanie informacji lub przypuszczenie o stosowaniu przemocy wobec ucznia zobowiązuje nauczyciela do rozmowy z dzieckiem (jeśli ono samo zgłasza problem), sporządzenia notatki i powiadomieniu dyrektora o posiadanych informacjach.
2. Zaproszenie rodzica do szkoły przez dyrektora, wicedyrektora lub inną osobę upoważnioną na rozmowę w obecności nauczyciela dotyczącą zgłaszanych przez dziecko trudności.
3. Wszczęcie procedury następuje przez wypełnienie formularza: „Niebieska Karta – A” przedstawiciela jednego z podmiotów wymienionych w art. 9d ust.2 Ustawy z dn. 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, czyli oświaty, w obecności osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie, lub – jeśli to niemożliwe – bez udziału tej osoby. (szkoła wypełnia części I–XV, XVII i XIX–XXI formularza A).
4. Po wypełnieniu formularza „Niebieska Karta – A” osobie, reprezentującej dziecko przekazuje się formularz „Niebieska Karta – B”. Formularz „Niebieska Karta – B” przekazuje się rodzicowi, który nie jest sprawcą przemocy, opiekunowi prawnemu lub faktycznemu, albo osobie, która zgłosiła podejrzenie stosowania przemocy w rodzinie.
5. Po sporządzeniu formularza „Niebieska Karta – A” należy przekazać go do przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od dnia wszczęcia procedury. Kopię wypełnionego formularza „Niebieska Karta – A” pozostawia się u wszczynającego procedurę.
6. Dalsze czynności związane z realizacją procedury „Niebieska Karta” prowadzą członkowie zespołu interdyscyplinarnego.
7. Dziecko objęte pod opieką psychologiczno-pedagogiczną w szkole do czasu ustania problemu.
8. Jeśli osoba, wobec której zachodzi podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie, dopuściła się ponownie przemocy, należy ponownie wypełnić formularz A w zakresie niezbędnym do udokumentowania nowego zdarzenia i przesłać go do przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego.

Załącznik nr 2

Karta interwencji

Imię i nazwisko dziecka		
Przyczyna interwencji (forma krzywdzenia)		
Osoba zawiadamiająca o podejrzeniu krzywdzenia		
Opis działań podjętych przez pedagoga / psychologa	Data	Działanie
Spotkania z opiekunami dziecka	Data	Opis spotkania
Forma podjętej interwencji (zakreślić właściwe)	Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, Wniosek o wgląd w sytuację dziecka/rodziny, Inny rodzaj interwencji. Jaki?	
Dane dotyczące interwencji (nazwa organu, do którego zgłoszono interwencję) i data interwencji		
Wyniki interwencji: działania organów wymiaru sprawiedliwości, jeśli placówka uzyskała informacje o wynikach/ działania placówki/działania rodziców	Data	Działanie

Załącznik nr 3

Dane kontaktowe lokalnych instytucji i organizacji, które zajmują się interwencją i pomocą w sytuacjach krzywdzenia dzieci

997 – Policja
112 - Numer alarmowy

Sąd Rejonowy w Lubaczowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich
ul. Mickiewicza 24
37- 600 Lubaczów
tel.: 16 6325069
e- mail: rodzinny@lubaczow.sr.gov.pl

Ośrodek Interwencji Kryzysowej
ul. Piłsudskiego 8
37- 600 Lubaczów
tel.: (16) 736 20 87

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej (GOPS) w Horyńcu-Zdroju
ul. Jana III Sobieskiego 2B
37-620 Horyniec-Zdrój
tel.: 600 045 288
e-mail: gops@horyniec-zdroj.pl

Gminny Ośrodek Zdrowia Horyniec – Zdrój
ul. Jana III Sobieskiego 6
37-620 Horyniec-Zdrój
tel.: 166313134

Informacje dla dzieci na temat możliwości uzyskania pomocy w trudnej sytuacji, w tym numery bezpłatnych telefonów zaufania dla dzieci i młodzieży.

116 111 – Telefon zaufania dla dzieci i młodzieży
Telefon czynny od poniedziałku do niedzieli od 12:00 do 2:00 Wiadomość przez stronę www.116111.pl można przesłać całą dobę. Pomoc świadczona przez konsultantów Telefonu 116111 jest całkowicie bezpłatna.

800 100 100 - Telefon dla rodziców i nauczycieli w sprawach dotyczących bezpieczeństwa dzieci. Bezpłatna i anonimowa pomoc telefoniczna i online dla rodziców i nauczycieli, którzy potrzebują wsparcia i informacji w zakresie przeciwdziałania i pomocy dzieciom przeżywającym kłopoty i trudności wynikające z problemów i zachowań ryzykownych takich jak: agresja i przemoc w szkole, cyberprzemoc i zagrożenia związane z nowymi technologiami, wykorzystywanie seksualne, kontakt z substancjami psychoaktywnymi, uzależnienia, depresja, myśli samobójcze, zaburzenia odżywiania. Telefon czynny od poniedziałku do piątku od 12:00 do 15:00.

800 12 12 12 - Dziecięcy telefon zaufania Rzecznika Praw Dziecka

Telefon jest bezpłatny i jest czynny od poniedziałku do piątku od godziny 8:15 do 20:00 (połączenie bezpłatne). Jeśli zadzwonisz tam w godzinach nocnych i zostawisz informację o sobie i swój numer -konsultanci do Ciebie oddzwonią.

116 123 - Ogólnopolski telefon dla ofiar przemocy w rodzinie „Niebieska Linia”

Zadzwoń, jeśli ktoś w Twojej rodzinie krzywdzi Cię - bije lub obraża. Możesz tam opowiedzieć o swojej sytuacji i i dowiedzieć się gdzie szukać pomocy w Twoim otoczeniu. Bezpłatna pomoc dostępna przez całą dobę.

800 120 226 - Policyjny Telefon Zaufania ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie

Pod tym numerem telefonu można uzyskać wsparcie w sytuacji przemocy w rodzinie. Specjaliści obsługujący linię udzielają informacji na temat procedury „Niebieskiej Karty”, np. jakie inne podmioty poza policją, mogą ją założyć. Telefon jest czynny od poniedziałku do piątku w godzinach 9.30 - 15.30 (połączenie bezpłatne).

Załącznik nr 4

**Ankieta monitorująca poziom realizacji standardów ochrony małoletnich
przed krzywdzeniem**

1.Czy znasz standardy ochrony małoletnich przed krzywdzeniem obowiązujące w szkole, w której pracujesz?	
2.Czy znasz treść dokumentu „Standardy ochrony małoletnich przed krzywdzeniem”?	
3.Czy potrafisz rozpoznawać symptomy krzywdzenia dzieci?	
4.Czy wiesz, jak reagować na symptomy krzywdzenia dzieci?	
5.Czy zdarzyło Ci się zaobserwować naruszenie przez innego pracownika zasad zawartych w „Standardach ochrony małoletnich przed krzywdzeniem”?	
6.Jeśli tak – jakie zasady zostały naruszone?	
7.Czy podjąłeś/podjęłaś jakieś działania? Jeśli tak, to jakie?	
8.Jeśli nie – dlaczego?	
9.Jakie wnosisz uwagi/poprawki/sugestie dotyczące standardów ochrony małoletnich przed krzywdzeniem? (odповідь opisowa)	

Załącznik nr 5

Monitoring standardów – ankieta

(Polityka ochrony dzieci przed krzywdzeniem)

Lp.	Pytanie	tak	nie
1.	Czy zapoznałeś się z dokumentem <i>Standardy ochrony dzieci przed krzywdzeniem</i> ?		
2.	Czy potrafisz rozpoznawać symptomy krzywdzenia dzieci?		
3.	Czy wiesz, jak reagować na symptomy krzywdzenia dzieci?		
4.	Czy zdarzyło Ci się zaobserwować naruszenie przez innego pracownika zasad zawartych w <i>Standardach ochrony dzieci przed krzywdzeniem</i> ?		
5.	Czy masz uwagi/poprawki/sugestie dotyczące <i>Standardów ochrony dzieci przed krzywdzeniem</i> ? (wpisz poniżej tabeli)		
6.	Czy dzieci znają zasady bezpieczeństwa i ochrony przed krzywdzeniem		

MONITORING STANDARDÓW

ANKIETA dla pracowników

Proszę zaznaczyć: TAK lub NIE

1. Czy wiesz na czym polega program *Chronimy Dzieci*?
tak nie
2. Czy znasz standardy ochrony dzieci przed krzywdzeniem obowiązujące w placówce, w której pracujesz?
tak nie
3. Czy zapoznałeś się z dokumentem Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem?
tak nie
4. Czy stosujesz w swojej pracy Politykę?
tak nie
5. Czy potrafisz rozpoznawać symptomy krzywdzenia dzieci?
tak nie
6. Czy wiesz, jak reagować na symptomy krzywdzenia dzieci?
tak nie
7. Czy w Twojej ocenie w Twoim miejscu pracy przestrzegana jest Polityka?
tak nie
8. Czy zdarzyło Ci się zaobserwować naruszenie przez innego pracownika zasad zawartych w Polityce ochrony dzieci przed krzywdzeniem?
tak nie
9. Czy masz jakieś uwagi/poprawki/sugestie dotyczące Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem?
tak nie
10. Jakie zagadnienia należałoby dołączyć do Polityki? Jakie regulacje proponujesz?
.....
.....
11. Czy któryś punkt/zagadnienie należałoby usunąć? Który? Dlaczego?
.....
12. Czy któryś punkt/zagadnienie należałoby zmienić? Który? Dlaczego?
.....
.....

ANKIETA DLA RODZICÓW

1. Czy znasz dokument Polityka Ochrony Dzieci ?	tak	nie
2. Czy zapoznałeś się z treścią tego dokumentu?	tak	nie
3. Czy zaobserwowałeś naruszenie Polityki w naszej szkole?	tak	nie
4. Czy masz uwagi/ poprawki do Polityki? Jakiej?		

.....

.....

.....

5. Jaki punkt/zagadnienie należałoby do nich dołączyć? Jakiej regulacji proponujesz?

.....

.....

.....

6. Czy któryś punkt/zagadnienie należałoby usunąć? Który? Dlaczego?

.....

.....

.....

